

ДЕПУТАТ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ VI СКЛИКАННЯ

вих. № 47 від 18.03.2015р.

Голові Верховної Ради України
Гройсману В.Б.

Вельмишановний Володимире Борисовичу !

Основними чинниками і передумовами розвитку суспільства, формування в ньому демократичних засад завжди були та залишаються - освіта і наука. Без потужної наукової бази неможливий ефективний розвиток виробництва, ринкової економіки, а держава, яка не підтримує науку, не може називатись демократичною і не має перспективи розвитку.

Занепокоєння викликає той факт, що 2 березня 2015 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» № 213-VIII, який набирає чинності з 1 квітня 2015 року.

Вказаним Законом були внесені зміни до частини 28 статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» в частині, що стосуються виплат пенсій працюючим науково – педагогічним працівникам.

Кожен погодиться - щоб стати знаним науковцем, авторитетним експертом у своїй галузі знань, який може кваліфіковано донести ці знання найдопитливішому студенту, потрібно пройти нелегкий і непростий шлях: не один рік пропрацювати на виробництві, в дослідній лабораторії (часто зі шкідливими для здоров'я речовинами), в сукупності не один рік провести в бібліотеках, архівах тощо. Лише за неординарних здібностей і сприятливого збігу обставин докторами наук, професорами в нашій країні стають 30-35-річні громадяни, тимчасом переважна більшість науковців, особливо в аграрній сфері, отримує визнання у віці за 50, тобто дуже близькому до пенсійного. До цього віку далеко не кожний доктор наук встигає повноцінно «відтворитися» у своїх учнях і, більше того, - підготувати собі гідну заміну. Водночас на підготовку фахівця найвищого гатунку держава витратила чималі кошти платників податків, відтак суспільство має право розраховувати на еквівалентну віддачу.

До речі, вік Нобелівського лауреата з економіки Л. Гурвіца на момент присудження премії був 90 років, а середній вік «нобелівців» за весь період існування цієї премії становить 60,7 років.

Керівництво будь-якого вищого навчального закладу підтвердить, що в середньому 70% (а то і всі 90%) професури – пенсійного віку. Саме ці люди формують інтелектуальний потенціал, визначають престижність вузу і є істинною національною елітою, саме до їхніх ідей і думок прислухаються і потребують консультацій зарубіжні колеги. На відміну від тривалої фізичної роботи, яка виснажує людину, знижує її продуктивність праці, багаторічна науково-педагогічна робота сприяє творчому розквіту працівника, підвищенню його «коефіцієнта корисної дії» для суспільства. Такого нераціонального і непродуманого ставлення до високоінтелектуальних кадрів, яке закладається даним законом, не спостерігається в жодній країні світу. Навпаки, там намагаються максимально використати цей потенціал на благо суспільства.

За прийнятого пенсійного закону сьогоднішнім науковцям-пенсіонерам не вигідно залишатися на своїх робочих місцях, оскільки в такому разі вони втрачають свою «спеціальну» наукову пенсію.

Згідно з Законом 1 квітня 2015 року більш як 50% професіоналів вищої школи не матимуть підстав і стимулу ділитися своїми знаннями, практичним досвідом і життєвою мудрістю зі студентами, а переважна більшість вузів - надавати ліцензовані освітянські послуги.

Шановний Володимире Борисовичу! Знаючи Вас як державного діяча, який дійсно вболіває за долю нашої держави, просимо Вас ініціювати перед Верховною Радою України внесення змін до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 02.03.2015р. № 213-VIII шляхом виключення з нього пункту 7 розділу I.

**Депутат Київської обласної ради VI
скликання, голова постійної комісії
з питань освіти, науки, культури,
освітянської діяльності, історичної
спадщини, духовності, релігії та
міжрегіональних зв'язків,
ректор Білоцерківського НАУ,
доктор економічних наук, професор,
академік НААН**

А.С. Даниленко